

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 755

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 noiembrie 2010

SUMAR

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

	Pagina		Pagina
Decizia nr. 1.150 din 28 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 1.231 din 5 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	8-9
Decizia nr. 1.190 din 30 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale	3-4	Decizia nr. 1.232 din 5 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	9-10
Decizia nr. 1.195 din 30 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XIII alin. (1) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare	5-6	Decizia nr. 1.235 din 5 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru....	11-12
Decizia nr. 1.200 din 30 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	6-8	Decizia nr. 1.243 din 7 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 280 alin. 5 și art. 582 din Codul de procedură civilă	12-13
		Decizia nr. 1.257 din 7 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 998 din Codul civil	14-15
		Decizia nr. 1.339 din 19 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.150**

din 28 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Iulia Antoanella Motoc — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Benke Károly — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. București în Dosarul nr. 3.722/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 303D—306D/2010 și nr. 308D—313D/2010, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică cu cea ridicată în Dosarul nr. 302D/2010, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. București în dosarele nr. 15.499/299/2009, nr. 8.341/299/2009, nr. 17.382/299/2009, nr. 14.833/299/2009, nr. 15.511/299/2009, nr. 13.902/299/2009, nr. 16.913/299/2009, nr. 7.897/299/2009, nr. 8.845/299/2009 și nr. 8.337/299/2009 ale Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 303D—306D/2010 și nr. 308D—313D/2010 la Dosarul nr. 302D/2010.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 303D—306D/2010 și nr. 308D—313D/2010 la Dosarul nr. 302D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 8 ianuarie 2010, 11 decembrie 2009, 27 noiembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 3.722/299/2009, nr. 15.499/299/2009, nr. 8.341/299/2009, nr. 17.382/299/2009, nr. 14.833/299/2009, nr. 15.511/299/2009, nr. 13.902/299/2009, nr. 16.913/299/2009, nr. 7.897/299/2009, nr. 8.845/299/2009 și nr. 8.337/299/2009, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul**

de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. București în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie suspendarea executării ca o măsură procesuală la libera apreciere a judecătorului. În condițiile în care continuarea procedurii de executare poate să producă prejudicii grave debitorului, ar fi trebuit ca, la cererea debitorului, măsura să opereze de drept. Pe de altă parte, condiționarea admiterii cererii de depunere a unei cauțiuni constituie o evidentă restrângere a liberului acces la justiție.

Judecătoria Sectorului 1 București și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: *„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.”*

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate în numeroase cazuri, constatând constituționalitatea acestora, prin raportare la aceleași prevederi din Constituție ca și cele invocate în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 567 din 29 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 17 iunie 2010, și Decizia nr. 72 din 19 ianuarie 2010, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 17 martie 2010, Curtea a reținut că „instituirea obligației de plată a cauțiunii ca o condiție a suspendării executării are o dublă finalitate, și anume, pe de o parte, aceea de a constitui o garanție pentru creditor, în ceea ce privește acoperirea eventualelor daune suferite ca urmare a întârzierii executării silite, prin efectul suspendării acesteia, iar, pe de altă parte, de a preveni și de a limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către debitorii rău-platnici. Întrucât plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea provizorie a executării silite, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petro” — S.A. București în dosarele nr. 3.722/299/2009, nr. 15.499/299/2009, nr. 8.341/299/2009, nr. 17.382/299/2009, nr. 14.833/299/2009, nr. 15.511/299/2009, nr. 13.902/299/2009, nr. 16.913/299/2009, nr. 7.897/299/2009, nr. 8.845/299/2009 și nr. 8.337/299/2009 ale Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.190

din 30 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2009 privind unele măsuri pentru întărirea controlului în scopul combaterii transporturilor ilicite de mărfuri, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pan Aroma” — S.R.L. din Bistrița în Dosarul nr. 6.296/190/2009 al Judecătoriei Bistrița.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.296/190/2009, **Judecătoria Bistrița a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2009 privind unele măsuri pentru întărirea controlului în scopul combaterii transporturilor ilicite de mărfuri**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pan Aroma” — S.R.L. din Bistrița într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale criticate încalcă dreptul de proprietate privată, întrucât confiscarea unor bunuri aflate în proprietate

privată este de competența instanței judecătorești, care poate dispune o atare măsură numai în cadrul unui proces penal.

Judecătoria Bistrița apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 2 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2009 privind unele măsuri pentru întărirea controlului în scopul combaterii transporturilor ilicite de mărfuri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 1 iulie 2009. În realitate, ținând cont de dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2000, obiect al controlului de constituționalitate îl constituie prevederile art. 14 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 27 februarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(1) *Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează: [...]*

e) transportul în scop comercial al cerealelor sau al produselor de panificație, neînsoțite de documentele prevăzute de lege care să justifice proveniența licită a acestora, cu amendă de la 3.000 lei la 5.000 lei, confiscarea mărfii și a mijlocului de transport marfă utilizat în acest scop, dacă acesta aparține contravenientului sau dacă nu există contract legal de căraușie.”

Autorul excepției consideră că sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 44 alin. (9) privind dreptul de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că autorul acesteia, prin critica sa, contrazice chiar conținutul normativ al art. 44 alin. (9) din Constituție. Acest text constituțional prevede că „*Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni sau contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii*”. Astfel, obiect al confiscării pot fi și bunurile destinate, folosite sau rezultate din contravenții; în aceste condiții, legiuitorul poate acorda autorităților executive competența de a confisca bunurile menționate mai sus atunci când constată și sancționează o contravenție; desigur, controlul judecătoresc asupra măsurilor dispuse este garantat, astfel încât împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, care cuprinde și măsura complementară a confiscării, poate fi formulată o plângere în fața instanței de judecată, în speță a judecătorei — a se vedea, în acest sens, art. 5 alin. (3) lit. a), art. 24, art. 25, art. 31 alin. (2), art. 32 alin. (3), art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001.

Desigur, există și situații când legiuitorul a dat în competența autorităților executive numai constatarea contravențiilor, nu și sancționarea acestora, care a revenit instanțelor judecătorești, însă acest lucru nu demonstrează decât că, în raport cu acele tipuri de contravenții, mai complexe, sancționarea se va face „*în urma administrării probatoriului necesar [de către instanța judecătorească]. Instanța de judecată se pronunță numai cu privire la ceea ce a fost sesizată prin procesul-verbal de constatare, astfel încât ex officio nu poate sancționa contravențional un comerciant pentru clauze abuzive despre care nu se face vorbire în procesul-verbal de constatare*” — *ad similibet*, a se vedea, Decizia nr. 647 din 11 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 21 iunie 2010.

Or, această din urmă situație este una de excepție, derogatorie de la dreptul comun, potrivit căruia este de competența autorităților executive a constata și a sancționa contravenția săvârșită.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pan Aroma” — S.R.L. din Bistrița în Dosarul nr. 6.296/190/2009 al Judecătorei Bistrița.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.195

din 30 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XIII alin. (1) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Râmnicu Vâlcea și de primarul municipiului Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 571/90/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 635D/2010, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică cu cea ridicată în Dosarul nr. 634D/2010, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Râmnicu Vâlcea și de primarul municipiului Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 521/90/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 635D/2010 la Dosarul nr. 634D/2010.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 635D/2010 la Dosarul nr. 634D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că în cauză se pun mai degrabă probleme de interpretare și aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 4 februarie 2010, pronunțate în dosarele nr. 571/90/2009 și nr. 521/90/2009, **Tribunalul Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare**, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Râmnicu Vâlcea și de primarul municipiului Râmnicu Vâlcea în cauze având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile legale criticate încalcă art. 58, art. 73, art. 114 alin. (4), art. 120 alin. (1) și art. 121 alin. (2) din Constituție, întrucât obligă unitățile administrativ-teritoriale să suporte din bugetul local cheltuielile cu salarizarea

personalului din învățământul preuniversitar. Se consideră că în acest fel este păgubit bugetul local al comunei, orașului sau municipiului, fiind favorizate instituțiile publice care ar trebui de fapt să aloce sumele necesare finanțării cheltuielilor de personal menționate, respectiv cele care au calitatea de angajator.

Se mai arată că ordonanța de urgență criticată a fost adoptată în condițiile în care nu exista un „caz excepțional” și nici nu a fost emisă în temeiul unei legi de abilitare.

În fine, se mai susține că autonomia locală are drept fundament economic sfera patrimonială proprie pe care autoritățile locale o gestionează; ele administrează și dispun de resursele financiare pe care le constituie, dar nu pot face același lucru cu bugetul de stat, care este principala sursă din care se constituie cheltuielile cu personalul din învățământul preuniversitar. Bugetul local constituie doar o sursă secundară de finanțare a învățământului preuniversitar, iar acordurile de finanțare se încheie sub forma unui contract care reflectă acordul de voință atât al instituției de învățământ, cât și al autorității locale. Or, în măsura în care sursa de cheltuieli nu este alimentată din bugetul de stat, bugetul local este cel care, în mod direct și în lipsa vreunui acord de voință, urmează să suporte sumele de bani câștigate în instanță de către personalul din învățământul preuniversitar.

Tribunalul Vâlcea — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate formulată este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. XIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 5 martie 2001. În realitate, din motivarea excepției de neconstituționalitate reiese că autorii acesteia critică numai art. XIII alin. (1) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2001, text asupra căruia Curtea urmează să se pronunțe și care are următorul cuprins:

„(1) *Începând cu anul 2001 finanțarea instituțiilor de învățământ preuniversitar de stat se asigură din bugetele locale*

ale unităților administrativ-teritoriale pe a căror rază acestea își desfășoară activitatea [...]”.

Autorii excepției consideră că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 61 (și nu art. 58, cum greșit indică autorii excepției) privind rolul și structura Parlamentului, art. 73 privind categoriile de legi, art. 115 alin. (4) [și nu art. 114 alin. (4), cum greșit indică autorii excepției] privind delegarea legislativă, art. 120 alin. (1) privind principiile de bază ale administrației publice locale și art. 121 alin. (2) privind autoritățile comunale și orașenești.

Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată următoarele:

I. Referitor la critica de neconstituționalitate extrinsecă, se observă că aceasta nu se susține, întrucât măsura adoptată nu a fost una de oportunitate, ci a avut un caracter stringent în condițiile în care la momentul emiterii ordonanței de urgență existau reale dificultăți în asigurarea fondurilor necesare învățământului preuniversitar. Or, ordonanța de urgență criticată a fost emisă pentru înlăturarea acestor dificultăți, dar și pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 120 din Constituție cu referire directă la autonomia locală și descentralizare. Or, o ordonanță de urgență care transpune la nivel infraconstituțional prevederile Constituției nu poate fi considerată ca fiind neconstituțională.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XIII alin. (1) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Râmnicu Vâlcea și primarul municipiului Râmnicu Vâlcea în Dosarele nr. 571/90/2009 și nr. 521/90/2009 ale Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.200

din 30 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător

Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și ale art. 23 alin. (2) din Legea

nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Ilie Andrei în Dosarul nr. 1.060/302/2010, de Samir Curt în Dosarul nr. 1.058/302/2010, de Bogdan-Cristian Bratu în Dosarul nr. 13.786/302/2009 și de Doru Marin în Dosarul nr. 2.908/302/2010, toate ale Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală.

La apelul nominal se prezintă personal autorii excepției Ilie Andrei, Samir Curt și Bogdan-Cristian Bratu. Lipsește autorul excepției Doru Marin, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 895D/2010, nr. 896D/2010, nr. 897D/2010 și nr. 898D/2010 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorii excepției prezenți arată că sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 896D/2010, nr. 897D/2010 și nr. 898D/2010 la Dosarul nr. 895D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Autorii excepției Ilie Andrei, Samir Curt și Bogdan-Cristian Bratu solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 7 aprilie 2010, pronunțate în dosarele nr. 1.060/302/2010, nr. 1.058/302/2010 și nr. 13.786/302/2009, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.**

Excepția a fost ridicată de Ilie Andrei, Samir Curt și Bogdan-Cristian Bratu cu ocazia soluționării contestațiilor împotriva unor încheieri ale judecătorului delegat cu executarea pedepselor privative de libertate care vizează schimbarea regimului de executare a pedepsei închisorii din regim închis în regim semideschis.

Prin Încheierea din 30 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.908/302/2010, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.** Excepția a fost ridicată de Doru Marin cu ocazia soluționării contestației împotriva unei încheieri a judecătorului delegat cu executarea pedepselor privative de

libertate care vizează schimbarea regimului de executare a pedepsei închisorii din regim semideschis în regim deschis.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 22 alin. (2) și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 încalcă egalitatea în drepturi și dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică, întrucât sintagma „*in mod exceptional*” lasă loc arbitrarului în activitatea comisiei de individualizare a regimului de executare a pedepselor privative de libertate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 22 alin. (2) și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins identic: „*În mod exceptional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 22 alin. (1) referitoare la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 22 alin. (2) și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Constituție invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. În acest sens este Decizia nr. 467 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 18 mai 2010, prin care Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Ilie Andrei în Dosarul nr. 1.060/302/2010, de Samir Curt în Dosarul nr. 1.058/302/2010, de Bogdan-Cristian Bratu în Dosarul nr. 13.786/302/2009 și de Doru Marin în Dosarul nr. 2.908/302/2010, toate ale Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.231

din 5 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Safta Tutoveanu în Dosarul nr. 13.414/325/2009 al Judecătoria Timișoara.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.414/325/2009, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Safta Tutoveanu într-o cauză civilă având ca obiect un partaj judiciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât acesta se află în imposibilitatea de a plăti taxa de timbru judiciar solicitată de instanță.

Judecătoria Timișoara apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 276/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din

13 iulie 2009, având următorul cuprins: „Acțiunile și cererile neevaluabile în bani se taxează astfel: [...]

c) cereri pentru:

— stabilirea calității de moștenitor — 50 lei/moștenitor — stabilirea masei succesoriale — 3% la valoarea masei succesoriale;

— cereri de raport — 3% la valoarea bunurilor a căror raportare se solicită;

— cereri de reducere a liberalităților — 3% la valoarea rezervei care urmează a fi reîntregită prin reducerea liberalităților;

— cereri de partaj — 3% la valoarea masei partajabile.

Separat de această taxă, dacă părțile contestă bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor în cadrul cererilor de mai sus, taxa judiciară de timbru se datorează de titularul cererii la valoarea contestată în condițiile art. 2 alin. (1).”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, art. 56 referitor la contribuțiile financiare și art. 124 alin. (2) referitor la înlăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 au mai format obiect al controlului de constituționalitate în raport cu critici similare. Astfel, Curtea, prin Decizia nr. 504 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 8 iunie 2010, a statuat că „accesul liber la justiție nu interzice

stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. În virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 56 alin. (1), potrivit cărora «Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice», plata taxelor și a impozitelor reprezintă o obligație constituțională a cetățenilor. Echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții. În același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut (*Cauza Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, 1985). Astfel, acest drept, care cere prin însăși natura sa o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări, atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa.

De asemenea, Curtea a mai reținut că, pentru aceleași considerente, textul de lege criticat nu cuprinde prevederi de natură să aducă atingere principiului potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, consacrat de art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală.”

În speța de față, autorul excepției poate solicita aplicarea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, fapt ce excedează însă controlului de constituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Safta Tutoveanu în Dosarul nr. 13.414/325/2009 al Judecătorei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.232

din 5 octombrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (1)
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător

Tudorel Toader	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea

Comercială „Verball Design” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 24.173/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 24.173/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VII-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Verball Design” — S.R.L. din București într-o cauză civilă având ca obiect o cerere întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale întrucât redactarea acestora este nu numai incompletă, ci chiar contrară Constituției, deoarece în cuprinsul acestora ar fi trebuit să se precizeze faptul că orice creditor poate solicita deschiderea procedurii numai dacă are o creanță certă, lichidă și exigibilă, care întrunește cuantumul prevăzut de lege la momentul pronunțării sentinței.

Tribunalul București — Secția a VII-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Verball Design” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 24.173/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, având următorul cuprins: *„Orice creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege împotriva unui debitor prezumat în insolvență poate introduce o cerere introductivă, în care va preciza:*

- a) *cuantumul și temeiul creanței;*
- b) *existența unei garanții reale, constituite de către debitor sau instituite potrivit legii;*
- c) *existența unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului;*
- d) *declarația privind eventuala intenție de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel puțin la nivel de principiu, modalitatea în care înțelege să participe la reorganizare.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege autorul invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia nu motivează în ce fel dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale invocate. Deoarece, în conformitate cu art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, *„Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”*, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

În același timp, autorul solicită completarea dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, arătând că redactarea textului este incompletă. Potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta *„se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”*, astfel încât și sub acest aspect excepția urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.235

din 5 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1)
din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Alexandru Buculescu în Dosarul nr. 25.993/3/2009 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 28 septembrie 2010, în prezența reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 57 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 5 octombrie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 25.993/3/2009, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Alexandru Buculescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în răspundere contractuală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că determinarea taxei judiciare de timbru ca procent fix aplicat la obiectul litigiului încalcă art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție coroborat cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât se ajunge la stabilirea unui quantum exorbitant al acesteia, ceea ce afectează dreptul de acces la un tribunal în substanța sa.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997. În realitate, critica de neconstituționalitate vizează numai prevederile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 146/1997, cu modificările și completările ulterioare, asupra cărora Curtea urmează să se pronunțe prin prezenta decizie. Textul criticat are următorul cuprins:

„(1) Acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, se taxează astfel:

- a) până la valoarea de 50 lei — 6 lei;*
- b) între 51 lei și 500 lei — 6 lei + 10% pentru ce depășește 50 lei;*
- c) între 501 lei și 5.000 lei — 51 lei + 8% pentru ce depășește 500 lei;*
- d) între 5.001 lei și 25.000 lei — 411 lei + 6% pentru ce depășește 5.000 lei;*
- e) între 25.001 lei și 50.000 lei — 1.611 lei + 4% pentru ce depășește 25.000 lei;*
- f) între 50.001 lei și 250.000 lei — 2.611 lei + 2% pentru ce depășește 50.000 lei;*
- g) peste 250.000 lei — 6.611 lei + 1% pentru ce depășește 250.000 lei.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, prin raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea constată că acestea au mai format obiect al controlului de constituționalitate.

Astfel, spre exemplu, prin Decizia nr. 258 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 19 martie 2009, sau Decizia nr. 411 din 13 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 18 iunie 2010, Curtea a reținut că „nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Plata taxelor judiciare de timbru fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de instanța judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii, în caz de neplată a acestora. De asemenea, la finalul procesului judiciar sarcina suportării cheltuielilor judiciare, inclusiv a celor constând în plata taxelor de timbru, revine persoanei care a căzut în pretenții sau care, în cauzele nelitigioase, a beneficiat de prestațiile efectuate, în condițiile legii, de organele de justiție”.

Atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

În fine, Curtea constată că art. 148 din Constituție, invocat de autorul excepției în susținerea acesteia, nu are incidență în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Alexandru Buculescu în Dosarul nr. 25.993/3/2009 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.243

din 7 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 280 alin. 5 și art. 582 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 280 alin. 5 și art. 582 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 7.798/2/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, având în vedere faptul că neconstituționalitatea reglementării criticate este dedusă din compararea unor texte de lege, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.798/2/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 280 alin. 5 și art. 582 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. din Constanța într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe pronunțate de Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin prevederile de lege criticate din Codul de procedură civilă s-a prevăzut posibilitatea atacării cu recurs a încheierii pronunțate în temeiul art. 280 alin. 5 din Codul de procedură civilă, cu toate că într-o procedură similară, reglementată de art. 403 alin. 4 din același cod, legiuitorul a eliminat recursul. În acest context, apreciază că nu există nicio rațiune pentru care legiuitorul să trateze în mod diferit două instituții identice prin efectele lor, ce au ca scop protejarea debitorului împotriva măsurilor de executare silită a unor drepturi nedefinitive sau împotriva măsurilor de executare silită nelegale, cât timp, în ambele cazuri, creditorul beneficiază de garanții suficiente pentru acoperirea eventualelor daune cauzate de asemenea măsuri. Astfel, arată că atât în cazul prevederilor art. 403 alin. 4, cât și în cazul celor ale art. 280 alin. 5 debitorul este obligat să consemneze o cauțiune, fără însă a beneficia și de o egalitate cu privire la beneficiul suspendării. În consecință, autorul excepției apreciază că se impune, în baza principiului egalității în drepturi și al echității, ca și în cazul suspendării provizorii a unei hotărâri nedefinitive, căreia lege i-a conferit caracter executoriu (art. 280 alin. 5 din Codul de procedură

civilă), să fie recunoscută aceeași forță juridică încheierii prin care se dispune suspendarea (precum în cazul dispozițiilor art. 403 alin. 4 din același cod), respectiv să se recunoască acesteia caracterul unei hotărâri irevocabile, nesupusă niciunei căi de atac.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, reglementarea legală criticată nefiind în contradicție cu normele constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 280 alin. 5 și art. 582 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 280 alin. 5: *„Până la dezlegarea cererii de suspendare aceasta va putea fi încuviințată vremelnic, prin ordonanță președințială, chiar înainte de sosirea dosarului, cu respectarea cerinței prevăzute la alin. 4.”;*

— Art. 582: *„Ordonanța este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.”*

Instanța de recurs poate suspenda executarea până la judecarea recursului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei cuantum se va stabili de către aceasta.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 280 alin. 5 și art. 582 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 7.798/2/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Recursul se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea părților. Dispozițiile art. 581 alin. 3 referitoare la amânarea pronunțării și redactarea ordonanței sunt aplicabile.

Împotriva executării ordonanței președințiale se poate face contestație.”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) care consacră dreptul la apărare și art. 124 alin. (2) potrivit cărora „justiția este unică, imparțială și egală pentru toți”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală și cu motivări similare.

Astfel, prin Decizia nr. 1.669 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 23 februarie 2010, sau Decizia nr. 333 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 8 aprilie 2010, Curtea a statuat că prevederile art. 582 și art. 280 alin. 5 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Curtea reține însă că în prezenta cauză criticile formulate se fundamentează, în mare parte, pe compararea textelor ce fac obiectul excepției cu alte prevederi legale, respectiv pun în discuție interpretarea și aplicarea lor. Or, asemenea critici nu intră în competența Curții Constituționale, ci a instanțelor de judecată ori a legiuitorului, după caz.

Aceasta întrucât, pe de o parte, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, *„Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”*, iar, pe de altă parte, așa cum Curtea s-a pronunțat în mod constant în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 495 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 19 ianuarie 2005, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea celui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.257

din 7 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 998 din Codul civil

Augustin Zegrean — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Ingrid Alina Tudora — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
 Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 998 din Codul civil, excepție ridicată de Iustinian Dragoș Pătraru în dosarele nr. 13.718/281/2008 și nr. 13.548/281/2008 ale Judecătoria Ploiești — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției de neconstituționalitate a depus la dosar note scrise, prin care solicită admiterea acestora.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca fiind inadmisibilă. În acest sens, arată că, de fapt, critica vizează aspecte care țin de modul de interpretare și aplicare a legii, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 1 martie 2010, pronunțate în dosarele nr. 13.718/281/2008 și nr. 13.548/281/2008, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 998 din Codul civil**, excepție ridicată de Iustinian Dragoș Pătraru cu ocazia soluționării unor acțiuni civile având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 998 din Codul civil constituie materia generală în domeniul răspunderii civile delictuale, având o arie de acoperire globală, cu excepția acelor domenii pentru care legiuitorul a prevăzut norme speciale, derogatorii de la aceste dispoziții. Autorul excepției apreciază că, în măsura în care interpretarea art. 998 din Codul civil este în sensul că el se aplică și acelor fapte presupus delictuale, săvârșite prin intermediul audiovizualului sau presei scrise, această reglementare legală contravine art. 30 alin. (8) din Constituție, potrivit căruia „Delictelor de presă se stabilesc prin lege”.

Așa fiind, întrucât norma constituțională solicită existența unei norme speciale privind incriminarea delictelor de presă, în lipsa acestora, aplicarea forțată a unui text de lege cu caracter general aduce atingere dreptului constituțional la un proces echitabil și celui la apărare.

Judecătoria Ploiești — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 998 din Codul civil sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 998 din Codul civil, potrivit cărora „*Orice faptă a omului, care cauzează altuia prejudiciu, obligă pe acela din a cărui greșeală s-a ocazionat, a-l repara*”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, prin raportare la art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 30 alin. (8) referitoare la libertatea de exprimare.

Examinând excepția, Curtea constată că autorul acesteia deduce neconstituționalitatea art. 998 din Codul civil din perspectiva modului de interpretare de către instanța de judecată a acestor prevederi de lege.

Astfel, acesta susține că reglementarea criticată este contrară Legii fundamentale, în măsura în care interpretarea art. 998 din Codul civil este în sensul că acest text de lege se aplică și acelor fapte, presupus delictuale, săvârșite prin intermediul audiovizualului sau presei scrise. Or, Curtea observă că autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci, în realitate, este vorba de o problemă de interpretare și aplicare a legii, care, așa cum în numeroase rânduri instanța de contencios constituțional a statuat, nu reprezintă o problemă de constituționalitate.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 998 din Codul civil, excepție ridicată de Iustinian Dragoș Pătraru în dosarele nr. 13.718/281/2008 și nr. 13.548/281/2008 ale Judecătorei Ploiești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.339

din 19 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom Distribuție Gaze” — S.R.L. în Dosarul nr. 3.539/200/2010 al Judecătorei Buzău — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.539/200/2010, **Judecătoria Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom Distribuție Gaze” — S.R.L. într-o cauză civilă având ca obiect o cerere de suspendare provizorie a executării silite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că, prin condiționarea suspendării executării silite de plata unei cauțiuni, se reduce actul de justiție la îndeplinirea

acestei condiții. Consideră că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 21 alin. (1), (2) și (3) și art. 129 din Constituție, întrucât judecata se face fără citarea părților, împiedicând creditorul să își facă apărărilor necesare și permițând debitorului să tergiverseze executarea silite. Arată că se încalcă și prevederile art. 24 din Legea fundamentală, deoarece hotărârea instanței nu este supusă niciunei căi de atac. Apreciază că textul de lege criticat contravine principiului efectivității juridice dezvoltat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale. Arată că dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție sunt de generală aplicație, inclusiv Parlamentului, ce este obligat să respecte Constituția și legile organice.

Judecătoria Buzău — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate și completate prin art. I pct. 71 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a

Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, cu următorul cuprins: „În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitor la statul român, art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare și art. 129 privind folosirea căilor de atac. De asemenea, autorul invocă și dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 referitor la dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea constată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor criticate, de exemplu, prin Decizia nr. 404 din 24 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 18 mai 2009. Cu acel prilej Curtea a reținut că prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate nu încalcă dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție și la folosirea căilor de atac, deoarece, pe de-o parte, legiuitorul, în virtutea prerogativelor conferite de art. 126 alin. (2) din Constituție, poate

stabili reguli de procedură diferite, adecvate fiecărei situații juridice, iar pe de altă parte, prevederile constituționale nu garantează folosirea tuturor căilor de atac. De asemenea, Curtea a reținut că specificul procedurii care presupune urgența este un motiv suficient pentru a justifica lipsa oricărei căi de atac împotriva încheierii prin care s-a dispus suspendarea provizorie a executării silite. Curtea nu poate trece peste aspectul esențial al reglementării, și anume „suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță”. Așadar, competența de soluționare a cererii de suspendare a executării silite aparține *ope legis* instanței (completului stabilit să soluționeze pricina), în timp ce președintele instanței, care îndeplinește o funcție administrativă, nu are decât competența suspendării provizorii a executării, până la soluționarea de către instanță a cererii, motivat de faptul că în situația admiterii cererii de suspendare ar trebui practic întoarsă executarea silită.

Considerentele expuse demonstrează și conformitatea textului criticat în raport cu dispozițiile art. 24 din Constituție. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, inclusiv prin raportare la prevederile art. 129 din Legea fundamentală.

Pentru aceleași motive, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu contravin nici prevederilor art. 1 alin. (5) și art. 20 din Constituție și nici art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (4) și art. 16 din Constituție, autorul excepției nu arată în ce mod acestea sunt încălcate de prevederile pretins a fi neconstituționale, sub acest aspect critica fiind nemotivată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom Distribuție Gaze” — S.R.L. în Dosarul nr. 3.539/200/2010 al Judecătoriei Buzău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

